

Kisses of His Mouth:

The Possibility of Intimacy with G-d and the Commandments

Rabbi Nadav Berger - berger@hadar.org

Summer Learning Retreat 2022

Song of Songs 1:2 (JPS) Let him kiss me with the kisses of his mouth - for thy love is better than wine.	שיר השירים א:ב יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ כִּי-טוֹבִים דְּדִירָה מִיַּיִן:
Shir HaShirim Rabba 1:2 (Sefaria) “let him kiss me with the kisses of his mouth,” Rabbi Yoḥanan said: An angel would take the utterance from before the Holy One blessed be He, each and every utterance, and circulate them before each and every Israelite and say to him: ‘Do you accept this utterance upon yourself? There are such and such laws in it, there are such and such punishments in it, there are such and such decrees in it, and so many commandments, and so many a fortiori inferences, there are such and such rewards in it.’ The Israelite would say to him: ‘Yes.’ [The angel] would then say to him: ‘Do you accept the divinity of the Holy One blessed be He?’ And he would say to him: ‘Yes, yes.’ Immediately he would kiss him on his mouth; that is what is written: “You have been shown in order to know [that the Lord, He is God]” (Deuteronomy 4:35), by means of an agent.	שיר השירים רבה, פרשה א, פסקה ב "ישקני מנשיקות פיהו" (שיר השירים א, ב) – אמר רבי יוחנן: מלאך היה מוציא הדיבור מלפני הקדוש ברוך הוא, על כל דיבור ודיבור, ומחזירו על כל אחד ואחד מישראל, ואומר לו: מקבל את עליך את הדבר הזה? כך וכך דינן יש בו, כך וכך עונשין יש בו, כך וכך גזירות יש בו, כך וכך מצות יש בו, כך וכך קלים וחמורים יש בו, כך וכך מתן שכר יש בו. והיה אומר לו ישראל: הן. וחוזר ואומר לו: מקבל את אלהותו של הקדוש ברוך הוא? והוא אומר לו: הן והן. מיד היה נושקו על פיו, הדא הוא דכתיב: "אתה הראית לדעת" (דברים ד, לה) – על ידי שליח.

The Rabbis say: The utterance itself would circulate before each and every Israelite, and say to him: ‘Do you accept me upon yourself? There are such and such commandments in me, there are such and such laws in me, there are such and such punishments in me, there are such and such decrees in me, there are such and such commandments in me, and there are such and such a fortiori inferences in me, there are such and such rewards in me.’ He would say to it: ‘Yes, yes.’

Immediately, the utterance would kiss him on his mouth, [and it would appear] as a scholar and teach him Torah. That is what is written: “Lest you forget the matters that your eyes saw” (Deuteronomy 4:9). Matters [devarim] that your eyes saw; how the utterance [dibur] would speak to you.

Shir HaShirim Rabba 1:4 (Sefaria)

Rabbi Yudan in the name of Rabbi Yuda bar Rabbi Simon, Rabbi Yehuda, and Rabbi Nehemya. Rabbi Yehuda says: At the moment that Israel heard: “I am the Lord your God” (Exodus 20:2), Torah study was affixed in their heart and they would study and would not forget. They came to Moses and said: ‘Moses our master, you become an intermediary between us, as it is stated: “You speak to us and we will hear” (Exodus 20:16), “Now, why shall we die? (Deuteronomy 5:22). What benefit would there be in our demise?’ They reverted to studying and forgetting. They said: ‘Just as Moses is flesh and blood and transient, so, too, his teaching is transient.’ Immediately, they returned and came to Moses and said to him: ‘Moses our master, if only He would appear to us a second time. If only “let him kiss me with the kisses of his mouth.” If only Torah study will be affixed in our heart as it was.’ He said to them: ‘This will

ורבנין אמרין: הדיבור עצמו היה מחזיר על כל אחד ואחד מישראל, ואומר לו: מקבלני את עליך? כך וכך מצות יש בי, כך וכך דינין יש בי, כך וכך עונשין יש בי, כך וכך גזירות יש בי, כך וכך קלין וחמורין יש בי, כך וכך מתן שכר יש בי. והוא אומר: הן. וחוזר הדיבור ואומר לו: מקבל את עליך אלהותו של הקדוש ברוך הוא? אומר לו: הן. מיד היה הדיבור נושקו על פיו ולמדו התורה, הדא הוא דכתיב: “פן תשכח את הדברים אשר ראו עיניך” (דברים ד, ט) – דברים שראו עיניך, איך היה הדיבור מדבר עמך.

שיר השירים רבה, פרשה א, פסקה ד

רבי יודן בשם רבי יודה בירבי סימון: ר' יהודה ור' נחמיה –
 ר' יהודה אומר: בשעה ששמעו ישראל “אנכי יי אלהיך” (שמות כ, ב) נתקע תלמוד תורה בלבם, והיו למדים ולא שכחים. באו אצל משה ואמרו לו: רבינו משה, העֲשֵׂה את פרזיטון בינותינו – “דבר אתה עמנו ונשמעה [ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות]” (שמות כ, טו), “ועתה למה נמות [כי תאכלנו האש הגדלה הזאת אם יספים אנחנו לשמע את קול ה' אלהינו עוד ומתנו]” (דברים ה, כא) – ומה הנייה יש באבידה שלנו? חזרו להיות למדים ושכחים. אמרו: מה משה בשר ודם עובר אף תלמידו עובר בידו. חזרו אצל משה, אמרו לו: רבינו משה, לוואי יגלה עלינו פעם שנייה, לוואי “ישקני מנשיקות פיהו” כמות שהיה, לוואי יתקע תורה בלבנו כמות שהיה. אמר להם: אין זו עכשיו, לעתיד לבא היא – “ונתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה” (ירמיה לא, לב).

not [happen] now, but [it will occur] in the future, as it is written: "I will place My Torah within them and on their heart I will write it" (Jeremiah 31:32). Rabbi Neḥemya said: At the moment that Israel heard: "You shall not have [other gods before Me]" (Exodus 20:3), the evil inclination was uprooted from their heart. They came to Moses and said: 'Moses our master, you become an intermediary between us, as it is stated: "You speak to us and we will hear" (Exodus 20:16). "Now, why shall we die? (Deuteronomy 5:22). What benefit would there be in our demise?' Immediately, the evil inclination returned to its place. They returned and came to Moses and said to him: 'Moses our master, if only He would appear to us a second time. If only "let him kiss me with the kisses of his mouth."' He said to them: 'This will not [happen] now, but it [will occur] in the future, as it is written: "I will remove the stone heart from your flesh" (Ezekiel 36:26).

רבי נחמיה אומר: בשעה ששמעו ישראל "לא יהיה לך [אלהים אחרים על פני]" (שמות כ, ב) – נעקר יצר הרע מלבם. באו אצל משה, אמרו לו: רבינו משה, העשה את פרוזבטון בינותינו – "דבר אתה עמנו ונשמעה", "ועתה למה נמות" – ומה הנייה יש באבדה שלנו?! חזר יצר הרע למקומו. חזרו אצל משה ואמרו לו: רבינו משה, לוואי יגלה עלינו פעם שנייה, לוואי "ישקני מנשיקות פיהו" כמות שהיה, לווי יעקור יצר הרע מליבנו כמות שהיה. אמר להם: אין זו עכשיו, לעתיד לבא היא – "והסירותי את לב האבן מבשרכם [ונתתי לכם לב בשר]" (יחזקאל לו, כו).

